



# MONITORUL OFICIAL

## AL

### ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 456

PARTEA I  
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 19 iunie 2017

#### SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
<b>ACTE ALE SENATULUI</b>		<b>ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE</b>	
72. — Hotărâre referitoare la Comunicarea Comisiei — Verificarea <i>ex post</i> a aditionalității 2007—2013 — COM (2017) 138 final .....	2	364. — Ordin al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor pentru stabilirea condițiilor aplicabile în vederea autorizării operațiunii de marcă a metalelor prețioase cu marca de garanție proprie în anul 2017 .....	6–8
73. — Hotărâre referitoare la propunerea de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind oferirea de mijloace autorităților de concurență din statele membre astfel încât să fie organisme mai eficiente de asigurare a respectării normelor și privind garantarea funcționării corespunzătoare a pieței interne — COM (2017) 142 final .....	2–3	519. — Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară pentru abrogarea unor dispoziții ale Ordinului directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 1.158/2016 privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 4 unități administrativ-teritoriale din județul Argeș .....	8
74. — Hotărâre privind Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu — Crearea unui sistem de impozitare a societăților echitabil, competitiv și stabil pentru Uniunea Europeană — COM (2016) 682 final .....	3–4	3.932. — Ordin al ministrului educației naționale privind acordarea acreditării pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Gimnazială „Discovery” din orașul Voluntari .....	9
<b>HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI</b>		<b>ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE</b>	
429. — Hotărâre pentru aprobarea Memorandumului de înțelegere privind cooperarea în domeniul probațiunii și al sistemului penitenciar între Ministerul Justiției din România și Ministerul Executării Pedepselor din Georgia, semnat la 27 aprilie 2017 la București .....	4	Decizia nr. 29 din 24 aprilie 2017 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept) .....	10–15
Memorandum de înțelegere privind cooperarea în domeniul probațiunii și al sistemului penitenciar între Ministerul Justiției din România și Ministerul Executării Pedepselor din Georgia .....	4–5		

**ACTE ALE SENATULUI**

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

**HOTĂRÂRE****referitoare la Comunicarea Comisiei — Verificarea ex post a aditionalității 2007—2013 —  
COM (2017) 138 final**

În temeiul dispozițiilor art. 67 și art. 148 alin. (2) și alin. (3) din Constituția României, republicată, precum și ale Protocolului nr. 1 privind rolul parlamentelor naționale în Uniunea Europeană, anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008,

în baza Raportului Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/359 din 31.05.2017,

**Senatul** adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — **Senatul României:**

(1) Constată că nivelul agregat al cheltuielilor structurale ale statelor membre în regiunile de convergență în perioada 2007—2013 (94,4 miliarde euro în medie pe an pentru perioada 2007—2013) a fost cu aproximativ 1,2 miliarde euro mai scăzut decât nivelul *ex ante* (95,6 miliarde euro) și cu 13 miliarde euro mai ridicat decât nivelul agregat stabilit la mijlocul perioadei (81,4 miliarde euro), în pofida existenței unor diferențe semnificative între statele membre. În general, diferențele cele mai mari sunt concentrate în statele membre cele mai afectate de încetinirea creșterii economice și de criza finanțelor publice.

(2) Constată că toate statele membre, cu excepția Greciei, și-au respectat nivelul de referință pentru perioada 2007—2013, fie cel stabilit inițial la verificarea *ex ante* în Cadrele strategice naționale de referință, fie cel revizuit în cadrul verificării la jumătatea perioadei. Șase state membre se situează sub nivelul de referință stabilit la verificarea *ex ante*, dar deasupra nivelului de referință final (Cehia, Germania, Italia, Lituania, Ungaria și Portugalia), ca urmare a revizuirii în jos decise în cadrul verificării la jumătatea perioadei.

(3) Constată că verificarea *ex post* a confirmat deficiențele metodei de verificare a aditionalității, care fuseseră deja identificate cu ocazia verificării la jumătatea perioadei. Volumul de informații care trebuie furnizate reprezintă o povară semnificativă pentru statele membre și prezintă dificultăți în cadrul verificării de către Comisie din cauza problemelor legate de comparabilitate între diversele metode utilizate de statele membre pentru a verifica aditionalitatea și statisticile oficiale disponibile în UE. Acestea sunt câteva dintre motivele pentru care verificarea aditionalității pentru perioada 2014—2020 a fost simplificată substanțial și a fost aliniată la guvernarea economică a UE.

(4) Apreciază faptul că România a respectat principiul aditionalității, evitându-se astfel aplicarea unei corecții financiare de către Comisia Europeană prin anularea totală sau parțială a contribuției din fondurile structurale.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

*Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 12 iunie 2017, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.*

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,  
**IULIAN-CLAUDIU MANDA**

București, 12 iunie 2017.

Nr. 72.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

**HOTĂRÂRE****referitoare la propunerea de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind oferirea  
de mijloace autorităților de concurență din statele membre astfel încât să fie organisme mai eficiente  
de asigurare a respectării normelor și privind garantarea funcționării corespunzătoare  
a pieței interne — COM (2017) 142 final**

În temeiul dispozițiilor art. 67, art. 148 alin. (2) și alin. (3) din Constituția României, republicată, și Protocolului nr. 2 anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008,

în baza Raportului Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/364 din 7.06.2017,

**Senatul** adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Senatul României:

(1) Constată că propunerea de directivă respectă principiul subsidiarității, deoarece ANC aplică norme cu o dimensiune transfrontalieră. Doar o acțiune la nivelul UE poate asigura funcționarea satisfăcătoare a sistemului de cooperare ce permite ANC să investigheze presupusele încălcări dincolo de frontierele statului membru în care își au sediul.

De asemenea, propunerea de directivă respectă principiul proporționalității deoarece aceasta va stabili standarde minime care să permită ANC să asigure respectarea eficace a normelor UE în materie de concurență. Statele membre vor putea în continuare să stabilească standarde mai ridicate și să își adapteze normele la specificitățile naționale.

(2) Recomandă:

a) înlocuirea definiției noțiunii de „cartel secret”, prevăzută la art. 2 (9), cu terminologia utilizată de Directiva nr. 104/2014 privind acțiunile în despăgubire, respectiv „cartel”, pentru a face referire la înțelegerile sau practicile concertate între doi sau mai mulți concurenți care urmăresc coordonarea comportamentului concurențial al acestora pe piață sau influențarea parametrilor relevanți ai concurenței prin practici, care includ, printre altele, fixarea sau coordonarea prețurilor de achiziție sau de vânzare

sau a altor condiții comerciale, inclusiv în legătură cu drepturile de proprietate intelectuală, alocarea cotelor de producție sau de vânzare, împărțirea piețelor și a clienților, inclusiv manipularea procedurilor de cerere de oferte, restricționări ale importurilor sau exporturilor sau acțiuni anticoncurențiale împotriva altor concurenți. Cartelurile, prin natura lor, au caracter secret;

b) revizuirea prevederilor art. 21 întrucât, în forma actuală, încurajează transmiterea cererilor complete de clemență către Comisia Europeană, în defavoarea unei autorități de concurență naționale mai bine plasate care, conform prevederilor art. 21 (6), ar urma să primească o cerere simplificată, în circuitul procedural. Numai dacă autoritatea va fi informată că nu există interes de acțiune din partea Comisiei, aceasta va putea primi o cerere de clemență completă și va avea competență de acțiune;

c) clarificarea prevederilor art. 29 (1) care în forma actuală nu permit transmiterea datelor din dosarul cauzei investigate de autoritățile de concurență, în aplicarea legislației în domeniu, către instanță/procuratură, atunci când este vizată răspunderea penală a persoanei fizice.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, iar opinia cuprinsă în această hotărâre se transmite către instituțiile europene.

*Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 12 iunie 2017, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.*

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,  
**IULIAN-CLAUDIU MANDA**

București, 12 iunie 2017.

Nr. 73.

## PARLAMENTUL ROMÂNIEI

### SENATUL

## HOTĂRÂRE

### privind Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu — Crearea unui sistem de impozitare a societăților echitabil, competitiv și stabil pentru Uniunea Europeană — COM (2016) 682 final

În temeiul dispozițiilor art. 67 și art. 148 alin. (2) și alin. (3) din Constituția României, republicată, precum și ale Protocolului nr. 1 anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008,

în baza Raportului Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/445 din 31.05.2017,

**Senatul** adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Senatul României:

1. la act de:

a) poziția Comisiei Europene potrivit căreia CCCTB va îmbunătăți considerabil funcționarea pieței unice din punct de vedere fiscal și va permite eliminarea principalelor obstacole fiscale cu care societățile se confruntă în prezent pe piața unică. CCCTB va fi obligatorie doar pentru cele mai mari societăți. Cu toate acestea, IMM-urile și întreprinderile nou-înființate pot opta să participe la sistem, dacă doresc să beneficieze de simplificarea și de reducerea costurilor pe care acesta le oferă;

b) propunerea privind instrumentele îmbunătățite de evitare a dublei impuneri, considerând că societățile trebuie să plătească impozite echitabile în țara în care generează profiturile;

c) propunerea privind măsurilor suplimentare de combatere a abuzurilor, astfel, CCCTB conține dispoziții antiabuz pentru a proteja statele membre împotriva erodării bazei impozabile și a transferului profiturilor, atât în cadrul UE, cât și în raport cu țările terțe. Măsurile antiabuz din cadrul CCCTB le reflectă pe cele din Directiva privind combaterea evitării obligațiilor fiscale (ATAD).

2. Apreciază faptul că prin propunerea privind soluționarea litigiilor legate de dubla impunere și propunerea referitoare la problema tratamentului neuniform al elementelor hibride care implică țări terțe, se va realiza o impozitare mai echitabilă și mai eficientă a societăților în UE, precum și combaterea diferitelor forme de abuz.

3. Manifestă rezerve în ceea ce privește a doua etapă privitoare la consolidarea bazelor fiscale, din cauza posibilului impact semnificativ asupra veniturilor bugetare naționale, ce poate afecta posibilitatea planificării fiscal-bugetare a statelor membre.

4. Recomandă:

- a) certificarea activităților de cercetare-dezvoltare definite la art. 4 alin. (11), COM (2016) 685 de către autoritatea națională care supraveghează domeniul vizat, precum și pentru aplicarea unitară a stimulentei fiscale instituit de directivă;
- b) introducerea unei prevederi care să delimiteze tipurile de cheltuieli eligibile pentru facilitatea fiscală propusă;
- c) acordarea stimulentei sub forma supradeducerii fiscale din baza impozabilă pentru C-D [variantea precedentă a art. 9

alin. (3)], care permite o aplicare unitară în toate statele membre și asigură rezultate fiscale comparabile între contribuabili/state membre;

d) respingerea abordării propuse de Președinția malteză care permite statelor membre să mențină un stimulent fiscal național care îmbracă forma creditului fiscal;

e) respingerea mecanismului propus pentru compensarea/recuperarea transfrontalieră a pierderilor fiscale, care este complex, dificil de aplicat și de controlat;

f) continuarea discuțiilor asupra principiilor propuse și clarificarea definițiilor pentru termenii și expresiile utilizate.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, iar opinia cuprinsă în această hotărâre se transmite instituțiilor europene.

*Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 12 iunie 2017, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.*

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,  
**IULIAN-CLAUDIU MANDA**

București, 12 iunie 2017.  
Nr. 74.

## HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

### HOTĂRÂRE

**pentru aprobarea Memorandumului de înțelegere  
privind cooperarea în domeniul probațiunii și al sistemului  
penitenciar între Ministerul Justiției din România  
și Ministerul Executării Pedepselor din Georgia,  
semnat la 27 aprilie 2017 la București**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 20 din Legea nr. 590/2003 privind tratatele,

**Guvernul României** adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Memorandumul de înțelegere privind cooperarea în domeniul probațiunii și al sistemului penitenciar între Ministerul Justiției din România și Ministerul Executării Pedepselor din Georgia, semnat la 27 aprilie 2017 la București.

PRIM-MINISTRU  
**SORIN MIHAI GRINDEANU**

Contrasemnează:

Ministrul justiției,

**Tudorel Toader**

Ministrul afacerilor externe,

**Teodor-Viorel Meleşcanu**

București, 9 iunie 2017.  
Nr. 429.

**MEMORANDUM DE ÎNȚELEGERE**  
**privind cooperarea în domeniul probațiunii și al sistemului penitenciar între Ministerul Justiției**  
**din România și Ministerul Executării Pedepselor din Georgia**

Ministerul Justiției din România și Ministerul Executării Pedepselor din Georgia, denumite în continuare *părți*, reafirmând angajamentul pentru consolidarea statului de drept, democrației și bunei guvernări în interiorul Parteneriatului Estic al Politicii europene de vecinătate a Uniunii Europene, având în vedere Acordul de asociere dintre Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Georgia, pe de altă parte, încheiat în iunie 2014 și dorința statului georgian de a deveni membru al Uniunii Europene,

considerând că dezvoltarea cooperării dintre România și Georgia în domeniul executării pedepselor are un rol important în consolidarea relației dintre cele două țări, având dorința comună de a dezvolta cooperarea bilaterală și stabilirea unui parteneriat între părți, conștientizând faptul că schimbul de informații și experiență reprezintă un interes reciproc pentru părți, dorind să stimuleze colaborarea nemijlocită dintre autoritățile responsabile cu executarea pedepselor dintre cele două state, reafirmând hotărârea de a contribui în mod constructiv și substanțial la consolidarea relațiilor bilaterale prin dezvoltarea cooperării dintre România și Georgia în domeniul executării pedepselor, au convenit următoarele:

#### ARTICOLUL 1

##### Aplicabilitate

Domeniile de cooperare ale prezentului memorandum sunt:

- managementul eficient al sistemului penitenciar și sistemului de probațiune;
- siguranța și regimul penitenciar, precum și protecția drepturilor omului în penitenciare;
- schimb de experiență privind reabilitarea, programele de resocializare și reintegrare a deținuților sau a persoanelor aflate în evidența serviciilor de probațiune;
- schimb de informații și experiență privind instituirea unui sistem progresiv de executare a pedepsei; instituirea unui sistem motivațional pentru deținuți;
- schimb de informații și experiență privind elaborarea și implementarea programelor de reducere a violenței în penitenciare, precum a celor destinate deținuților cu afecțiuni psihice;
- asistența medicală în penitenciare;
- consolidarea performanței profesionale a personalului din sistemul penitenciar și a celui din sistemul de probațiune;
- responsabilizarea socială cu participarea și implicarea reprezentanților penitenciarelor și ai serviciilor de probațiune.

#### ARTICOLUL 2

##### Forme de cooperare

În aplicarea dispozițiilor articolului 1 din prezentul memorandum, principalele forme de cooperare sunt:

- schimbul de informații și bune practici;
- organizarea de vizite și întâlniri între oficiali, experți și delegații, având teme de interes comun pentru părți;
- organizarea și participarea la conferințe, seminare, stagii de practică, ateliere de lucru și alte evenimente cu subiecte de interes comun pentru părți;
- consiliere, mentorat și formare profesională inclusiv prin detașarea reciprocă de experți, la solicitarea și cu acordul celor doi miniștri, în limita resurselor financiare și umane disponibile;
- convenirea unor planuri de acțiuni anuale sau multianuale, după caz;
- elaborarea și implementarea unor proiecte comune;
- alte forme de cooperare convenite.

#### ARTICOLUL 3

##### Soluționarea litigiilor

Orice dispută care se poate ivi în legătură cu interpretarea sau implementarea prezentului memorandum va fi rezolvată pe cale amiabilă, prin consultări și negocieri între părți.

#### ARTICOLUL 4

##### Implementarea

1. Prezentul memorandum va fi implementat în concordanță cu legislația aplicabilă pe teritoriul statelor din care provin părțile.

Prezentul memorandum este semnat la București, în data de 27 aprilie 2017.

Memorandumul este încheiat în limbile română, georgiană și engleză, în două exemplare originale, toate textele fiind egal autentice. În cazul unor divergențe, va prevala textul în limba engleză.

Pentru Ministerul Justiției din România,

**Tudorel Toader,**  
ministrul justiției

2. În scopul implementării prezentului memorandum, limba engleză va fi utilizată ca limbă de lucru.

#### ARTICOLUL 5

##### Costuri

- Părțile susțin, pe bază de reciprocitate, toate cheltuielile ocazionale de aplicarea prezentului memorandum, pentru activitățile care au loc pe teritoriile statelor lor.
- Părțile pot conveni și asupra altor modalități de finanțare, inclusiv în parteneriat cu alte organizații.
- În cazul vizitelor delegațiilor, finanțarea se realizează după cum urmează:
  - partea gazdă acoperă costurile privind cazarea și transportul pe teritoriul său;
  - partea trimitătoare acoperă costurile aferente transportului internațional.

#### ARTICOLUL 6

##### Amendamente

- Prezentul memorandum poate fi modificat pe baza unei solicitări scrise a oricăreia dintre părți.
- Modificările vor intra în vigoare în conformitate cu procedura pentru intrarea în vigoare a prezentului memorandum prevăzută la articolul 8.

#### ARTICOLUL 7

##### Efecte asupra obligațiilor internaționale ale părților

Prezentul memorandum nu afectează drepturile și obligațiile părților care decurg din acordurile internaționale sau regulamentele la care acestea sunt parte.

#### ARTICOLUL 8

##### Intrarea în vigoare și denunțarea unilaterală a memorandumului

Prezentul memorandum intră în vigoare la data ultimei notificări prin care părțile își comunică reciproc îndeplinirea procedurilor prevăzute de legislația internă necesare pentru intrarea sa în vigoare.

#### ARTICOLUL 9

##### Durata

Memorandumul se încheie pentru o durată nedeterminată.

#### ARTICOLUL 10

##### Denunțarea

Oricare dintre părți poate notifica celeilalte părți, în orice moment, prin canalele diplomatice, intenția de a denunța prezentul memorandum. Denunțarea va produce efecte în termen de 3 (trei) luni de la data primirii notificării.

Pentru Ministerul Executării Pedepselor din Georgia,

**Kakha Kakhishvili,**  
ministrul executării pedepselor

# ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU PROTECȚIA CONSUMATORILOR

## ORDIN

### pentru stabilirea condițiilor aplicabile în vederea autorizării operațiunii de marcarea a metalelor prețioase cu marca de garanție proprie în anul 2017

Având în vedere prevederile:

— Referatului Direcției metale prețioase, pietre prețioase și Proces Kimberley nr. 651 din 26 aprilie 2017;

— Hotărârii Guvernului nr. 700/2012 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase și pietrelor prețioase în România, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— Normelor metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase și pietrelor prețioase în România, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.344/2003, cu modificările ulterioare, în temeiul art. 5 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 700/2012, cu modificările și completările ulterioare, al art. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 28 din Normele metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase și pietrelor prețioase în România, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.344/2003, cu modificările ulterioare,

**președintele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor emite prezentul ordin.**

Art. 1. — Prezentul ordin stabilește condițiile aplicabile în vederea autorizării operațiunii de marcarea a metalelor prețioase cu marcă de garanție proprie, în anul 2017.

Art. 2. — Prevederile prezentului ordin se aplică operatorilor economici autorizați de către Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor să efectueze cel puțin una dintre următoarele operațiuni:

a) prelucrarea metalelor prețioase și a pietrelor prețioase (exclusiv producerea obiectelor și bijuteriilor din metale prețioase);

b) introducerea în țară a metalelor prețioase și a pietrelor prețioase.

Art. 3. — Condițiile necesare pentru autorizarea operațiunii de marcarea a metalelor prețioase cu marcă de garanție proprie sunt:

a) autorizația pentru efectuarea de operațiuni cu metale prețioase și pietre prețioase pentru cel puțin una dintre operațiunile prevăzute la art. 2, vizată anual;

b) personal propriu angajat cu contract individual de muncă pe perioadă nedeterminată, desemnat prin decizia administratorului, care promovează testarea;

c) dotarea tehnică specifică tipului de metal prețios pentru care se solicită marca de garanție proprie conform art. 7.

Art. 4. — Documentele care se vor depune la Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor în vederea obținerii autorizației pentru efectuarea operațiunii de marcarea a metalelor prețioase cu marca de garanție proprie de către operatorul economic, al cărui personal a promovat testarea, sunt următoarele:

a) cerere de autorizare pentru efectuarea operațiunii de marcarea a metalelor prețioase;

b) autorizația pentru efectuarea de operațiuni cu metale prețioase și pietre prețioase pentru cel puțin una dintre operațiunile prevăzute la art. 2, vizată anual;

c) proces-verbal de constatare, eliberat de personalul de specialitate al Direcției metale prețioase, pietre prețioase și Proces Kimberley al cărui model este prevăzut în anexa nr. 2 care face parte integrantă din prezentul ordin, prin care se atestă existența dotării tehnice prevăzute la art. 7;

d) cerere de stabilire a mărcii de garanție proprie;

e) dovada achitării taxei de autorizare pentru operațiunea de marcarea a metalelor prețioase.

Art. 5. — (1) În termen de 30 de zile de la depunerea documentației complete, prevăzute la art. 4, Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor va completa autorizația cu operațiunea de marcarea a metalelor prețioase și va stabili conținutul mărcilor de garanție proprie.

(2) Personalul desemnat, care a promovat testarea, are dreptul de marcarea cu marca de garanție proprie numai a obiectelor și bijuteriilor din metale prețioase aparținând operatorului economic care l-a desemnat în vederea participării la testare și strict pentru tipul de metal prețios pentru care a promovat testarea.

Art. 6. — (1) Condițiile necesare pentru participarea la testarea în vederea autorizării operațiunii de marcarea a metalelor prețioase cu marca de garanție proprie sunt:

a) cerere de înscriere la testare al cărei model este prevăzut în anexa nr. 1 care face parte integrantă din prezentul ordin;

b) decizia administratorului pentru desemnarea personalului propriu angajat;

c) copia contractului individual de muncă pe perioadă nedeterminată;

d) fișa de aptitudini, a persoanei desemnate, eliberată de medicina muncii;

e) autorizația pentru efectuarea de operațiuni cu metale prețioase și pietre prețioase, vizată anual, pentru cel puțin una dintre operațiunile prevăzute la art. 2;

f) copia cărții de identitate sau a altui document echivalent a persoanei desemnate.

(2) Testarea va consta într-o probă teoretică și o probă practică.

(3) Vor putea susține proba practică numai acele persoane care au promovat proba teoretică în condițiile stabilite prin regulamentul pentru organizarea și desfășurarea testării în vederea autorizării operațiunii de marcarea cu marca de garanție proprie a obiectelor și bijuteriilor din metale prețioase, denumit în continuare *Regulament*.

Art. 7. — Dotarea tehnică minimă specifică tipului de metal prețios pentru operatorii economici care solicită autorizarea operațiunii de marcarea a metalelor prețioase este următoarea:

1. piatra de analiză;
2. lupă;
3. ciocan;

4. suport de marcarea;

5. reactivi chimici, depozitați în sticlute de culoare brună, cu dop rodat și picurător, pentru: aur — 7 reactivi specifici, argint — 1 reactiv specific, platină — 1 reactiv specific;

6. chei-etalon cu diferite compoziții chimice pentru fiecare titlu legal după cum urmează:

Nr. crt.	Metal prețios	Titlu %	Nr. chei-etalon
1.	Aur galben	375	6
		500	6
		585	15
		750	5
		833	5
		900	4
		916	5
2.	Aur alb	375	1
		585	1
		750	1
3.	Argint	750	1
		800	1
		875	1
		916	1
		925	1
4.	Platină	950	1
5.	Paladiu	spectrometru cu fluorescență de raze X*)	

\*) Spectrometrul cu fluorescență de raze X trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

— pentru toate aliajele metalelor prețioase, eroarea de măsurare trebuie să fie sub 0,5%, demonstrată prin rapoarte de aplicații ale firmei producătoare;

— abaterea standard a valorilor obținute pentru 10 măsurători consecutive efectuate în același loc pe aliajele metalelor prețioase să fie sub 0,1%, demonstrată prin rapoarte de aplicații ale firmei producătoare.

7. spațiu special amenajat pentru analiza și marcarea metalelor prețioase în care este obligatorie prezența unei mese speciale de lucru și a unei case de bani.

Art. 8. — Regulamentul, precum și informațiile privind bibliografia, data și locul susținerii probei teoretice și probei practice vor fi disponibile la sediul Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor și pe site-ul [www.anpc.ro](http://www.anpc.ro)

Art. 9. — Pentru participarea la testarea în vederea autorizării operațiunii de marcarea a metalelor prețioase se percep taxe în limitele și în condițiile stabilite prin Regulament.

Art. 10. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor,

**Marcel Bogdan Pandelică**

București, 5 mai 2017.

Nr. 364.

*ANEXA Nr. 1*

### CERERE

**pentru înscrierea la testarea în vederea autorizării operațiunii de marcarea a metalelor prețioase cu marca de garanție**

Subscrisa Societatea/PFA/AF ....., cu sediul social/domiciliul în localitatea ....., str. .... nr. ...., bl. ...., sc. ...., et. ...., ap. ...., județul/sectorul ....., posesoare a Autorizației pentru efectuarea de operațiuni cu metale prețioase și pietre prețioase nr. ...., eliberată la data de ....., vă rugăm să ne aprobați înscrierea la testarea în vederea obținerii autorizației pentru efectuarea operațiunii de marcarea a metalelor prețioase, pentru următoarele persoane desemnate :

1. ...., legitimat cu B.I./C.I. seria ..... nr. ...., CNP ....., pentru<sup>1)</sup>: aur , argint , platină , paladiu

2. ...., legitimat cu B.I./C.I. seria ..... nr. ...., CNP ....., pentru<sup>1)</sup>: aur , argint , platină , paladiu

3. ...., legitimat cu B.I./C.I. seria ..... nr. ...., CNP ....., pentru<sup>1)</sup>: aur , argint , platină , paladiu

4. ...., legitimat cu B.I./C.I. seria ..... nr. ...., CNP ....., pentru<sup>1)</sup>: aur , argint , platină , paladiu

5. ...., legitimat cu B.I./C.I. seria ..... nr. ...., CNP ....., pentru<sup>1)</sup>: aur , argint , platină , paladiu .

Activitatea de analiză și marcarea cu marca de garanție proprie se va face la următorul punct de lucru/sediu social din județul ....., localitatea ....., str. .... nr. ...., bl. ...., sc. ...., ap. ...., et. ...., dotat în conformitate cu prevederile art. 7 al Ordinului președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor nr. 364/2017 pentru stabilirea condițiilor aplicabile în vederea autorizării operațiunii de marcarea a metalelor prețioase cu marca de garanție proprie în anul 2017.

Semnătura și ștampila

.....

1) Se va marca cu X căsuța corespunzătoare metalului prețios pentru care se solicită autorizarea sau menținerea autorizării.

*ANEXA Nr. 2*

### PROCES-VERBAL

#### de constatare a dotării tehnice prevăzute la art. 7 din Ordinul președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor nr. 364/2017 pentru stabilirea condițiilor aplicabile în vederea autorizării operațiunii de marcarea a metalelor prețioase cu marca de garanție proprie în anul 2017

Subsemnatul(a), ....., din cadrul Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor — Direcția metale prețioase, pietre prețioase și Proces Kimberley, în baza dispozițiilor Ordinului președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor nr. 364/2017, împuternicit prin Delegația nr. .... din ....., am constatat că Societatea ..... deține/nu deține dotarea tehnică minimă specifică tipului de metal prețios ....., pentru care se solicită autorizarea operațiunii de marcarea a metalelor prețioase.

Prezentul proces-verbal a fost întocmit în două exemplare, unul pentru Societatea ..... și unul pentru Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor.

Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor —  
Direcția metale prețioase, pietre prețioase  
și Proces Kimberley

Societatea

Semnătura și ștampila

.....

Semnătura și ștampila

.....

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE CADASTRU ȘI PUBLICITATE IMOBILIARĂ

### ORDIN

#### pentru abrogarea unor dispoziții ale Ordinului directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 1.158/2016 privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 4 unități administrativ-teritoriale din județul Argeș

În temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 15 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.288/2012, cu modificările și completările ulterioare,

**directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară** emite prezentul ordin.

**Art. I.** — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă nr. crt. 2 din anexa nr. 1 și anexa nr. 3 la Ordinul directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 1.158/2016 privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe

sectoare cadastrale, în 4 unități administrativ-teritoriale din județul Argeș, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 770 din 3 octombrie 2016.

**Art. II.** — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară,  
**Radu Codruț Ștefănescu**

București, 18 mai 2017.

Nr. 519.



MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE

**ORDIN****privind acordarea acreditării pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular  
Școala Gimnazială „Discovery” din orașul Voluntari**

Având în vedere prevederile art. 24 alin. (3) lit. c) și d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 1.258/2005 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar (ARACIP), cu modificările ulterioare, luând în considerare dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 22/2007 pentru aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație, având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 21/2007 privind aprobarea Standardelor de autorizare de funcționare provizorie a unităților de învățământ preuniversitar, precum și a Standardelor de acreditare și de evaluare periodică a unităților de învățământ preuniversitar, ținând cont de dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 844/2002 privind aprobarea nomenclatoarelor calificărilor profesionale pentru care se asigură pregătirea prin învățământul preuniversitar, precum și durata de școlarizare, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 918/2013 privind aprobarea Cadrului național al calificărilor, cu modificările ulterioare, ținând cont de dispozițiile Ordinului ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 5.381/2012\*) privind acordarea autorizării de funcționare provizorie pentru nivelul de învățământ „gimnazial” din cadrul unității de învățământ preuniversitar particular Școala Gimnazială „Discovery” din orașul Voluntari, luând în considerare Hotărârea Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 2 din 27.03.2017 privind propunerea de acordare a acreditării pentru unitățile de învățământ preuniversitar de stat și particular evaluate în perioada 30 mai 2016—10 martie 2017, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 26/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației Naționale,

**ministrul educației naționale emite prezentul ordin.**

Art. 1. — Se acordă acreditarea pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Gimnazială „Discovery”, cu sediul în orașul Voluntari, Drumul Potcoavei nr. 100, județul Ilfov, pentru nivelul de învățământ „gimnazial”/nivel 1 (conform Hotărârii Guvernului nr. 918/2013, cu modificările ulterioare), limba de predare „română”, forma de învățământ „cu frecvență (zi)”.

Art. 2. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Gimnazială „Discovery” din orașul Voluntari, acreditată potrivit dispozițiilor art. 1, este persoană juridică de drept privat și de interes public, parte a sistemului național de învățământ, și beneficiază de toate drepturile și obligațiile prevăzute de lege, începând cu anul școlar 2017—2018.

Art. 3. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Gimnazială „Discovery” din orașul Voluntari are obligația de a solicita evaluarea externă periodică în termen de maximum 5 ani de la obținerea acreditării, dar nu mai târziu de anul școlar 2021—2022.

Art. 4. — Personalul didactic, didactic auxiliar și personalul nedidactic din unitatea de învățământ autorizată, angajat conform prevederilor legii, se preia la unitatea de învățământ

preuniversitar particular acreditată Școala Gimnazială „Discovery” din orașul Voluntari.

Art. 5. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Gimnazială „Discovery” din orașul Voluntari este monitorizată și controlată periodic de către Ministerul Educației Naționale și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar al Județului Ilfov, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acreditării.

Art. 6. — S.C. „Campus Discovery” — S.R.L. din orașul Voluntari, unitatea de învățământ preuniversitar particular acreditată Școala Gimnazială „Discovery” din orașul Voluntari, Direcția generală evaluare și monitorizare învățământ preuniversitar, Direcția generală management preuniversitar din Ministerul Educației Naționale, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, respectiv Inspectoratul Școlar al Județului Ilfov vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 7. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației naționale,  
**Pavel Năstase**

București, 23 mai 2017.  
Nr. 3.932.

\*) Ordinul ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 5.381/2012 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

# ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

## DECIZIA Nr. 29

din 24 aprilie 2017

Dosar nr. 438/1/2017

Ionel Barbă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal — președintele completului
Carmen Maria Ilie	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Mariana Constantinescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Emilia Claudia Vișoiu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Cristian Daniel Oana	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Eugenia Marin	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Angelica Denisa Stănișor	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Viorica Trestianu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Decebal Constantin Vlad	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ce formează obiectul sesizării este constituit conform dispozițiilor art. XIX alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, cu modificările ulterioare, și ale art. 27<sup>4</sup> alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

Ședința este prezidată de domnul judecător Ionel Barbă, președintele Secției de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

La ședința de judecată participă domnul Aurel Segărceanu, magistrat-asistent la Secțiile Unite, desemnat în conformitate cu dispozițiile art. 27<sup>6</sup> din Regulament.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ia în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel Brașov — Secția de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 219/119/2016, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarelor chestiuni de drept:

„1) Dacă dispozițiile art. 1 alin. (1) lit. d) din Decretul-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările și completările ulterioare (*Decretul-lege nr. 118/1990*), pot fi interpretate în sensul că din categoria persoanelor îndreptățite a beneficia de facilitățile și drepturile prevăzute de acest act normativ face parte și cel care nu a avut voie să părăsească locuința decât cu acordul expres al organelor de stat și doar în situații speciale, fiind nevoit să se prezinte la miliție pentru a fi verificat în virtutea stabilirii statutului de chiabur ce i-a fost atribuit;

2) Dacă dispozițiile art. 10 alin. (1) din același act normativ pot fi interpretate în sensul că dovada calității de persoană care a avut stabilit domiciliu obligatoriu poate fi făcută exclusiv prin declarații de martori;

3) Dacă dezlegarea dată problemei enunțate la pct. 2 este în sens afirmativ, care sunt condițiile pentru ca dovada exclusiv prin declarații de martori să fie admisibilă?”

Magistratul-asistent prezintă referatul cu privire la obiectul sesizării, arătând că, la solicitarea instanței supreme, instanțele de judecată au comunicat hotărâri judecătorești și puncte de vedere referitoare la problemele de drept supuse dezlegării, din analiza cărora rezultă că există deja o jurisprudență bogată referitoare la aceste probleme de drept; se arată, de asemenea, că a fost depus la dosar raportul întocmit de judecătorul-raportor, act care, potrivit dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, a fost comunicat părților, dintre care numai recurenta-pârâtă, Agenția Județeană pentru Plăți și Inspecție Socială, și-a exprimat punctul de vedere.

În urma deliberărilor, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării.

### ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept ce face obiectul sesizării, constată următoarele:

#### I. Titularul și obiectul sesizării

1. Curtea de Apel Brașov — Secția de contencios administrativ și fiscal, prin Încheierea din 26 ianuarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 219/119/2016, a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, prin care să se dea o rezolvare de principiu cu privire la chestiunile de drept sus-menționate.

„1) Dacă dispozițiile art. 1 alin. (1) lit. d) din Decretul-lege nr. 118/1990 pot fi interpretate în sensul că din categoria persoanelor îndreptățite a beneficia de facilitățile și drepturile prevăzute de acest act normativ face parte și cel care nu a avut voie să părăsească locuința decât cu acordul expres al organelor de stat și doar în situații speciale, fiind nevoit să se prezinte la miliție pentru a fi verificat în virtutea stabilirii statutului de chiabur ce i-a fost atribuit;

2) Dacă dispozițiile art. 10 alin. (1) din același act normativ pot fi interpretate în sensul că dovada calității de persoană care a avut stabilit domiciliu obligatoriu poate fi făcută exclusiv prin declarații de martori;

3) Dacă dezlegarea dată problemei enunțate la pct. 2 este în sens afirmativ, care sunt condițiile pentru ca dovada exclusiv prin declarații de martori să fie admisibilă?”

#### II. Expunerea succintă a procesului. Obiectul investirii instanței care a solicitat pronunțarea unei hotărâri prealabile. Stadiul procesual în care se află pricina

2. Prin acțiunea introdusă pe rolul Tribunalului Covasna — Secția civilă, reclamantul a solicitat, în contradictoriu cu pârâta

Agencia Județeană pentru Plăți și Inspecție Socială, anularea deciziilor nr. 51 din 21.07.2015 și nr. 62 din 14.08.2015 privind acordarea unor drepturi prevăzute de Decretul-lege nr. 118/1990.

3. În motivarea acțiunii, reclamantul a arătat, în esență, că cererea sa de acordare a drepturilor prevăzute de Decretul-lege nr. 118/1990 a fost respinsă, deși are calitatea de persoană îndreptățită, având în vedere că tatăl său a fost considerat, în perioada 1.01.1948—31.12.1954, dușmanul regimului, motiv pentru care a fost încadrat pe lista chiaburilor, stabilindu-i-se domiciliu obligatoriu în localitatea I. Reclamantul a mai arătat că din acest motiv întreaga familie a avut de suferit din cauza statutului de chiabur, deplasările membrilor familiei putându-se efectua în acea perioadă de timp numai cu aprobarea prealabilă a autorităților, li s-a restricționat dreptul de a vizita locuri publice, cum ar fi întrunirile locuitorilor satului, restaurante, precum și participarea în viața satului.

4. Prin întâmpinare, pârâta a solicitat respingerea contestației, învederând că nu există dovezi cu privire la persecuția domiciliului obligatoriu instituită asupra familiei reclamantului, iar din documentele depuse la dosar rezultă că numitul B., tatăl reclamantului, nu figurează pe lista chiaburilor.

5. Prin Sentința civilă nr. 648 din 24.06.2016, astfel cum a fost îndreptată prin Încheierea din data de 16 august 2016, Tribunalul Covasna — Secția civilă a admis acțiunea formulată de reclamant și, în consecință: a anulat deciziile nr. 51 din 21.07.2015 și nr. 62 din 14.08.2015 emise de pârâtă cu privire la reclamant, a stabilit că, începând cu data de 1 iulie 2015, acesta este beneficiar al drepturilor prevăzute de prevederile art. 4 alin. (2), art. 8 și art. 9 din Decretul-lege nr. 118/1990 pentru perioada 1.01.1948—31.12.1954, ca urmare a persecuțiilor politice constând în stabilirea domiciliului obligatoriu în comuna I., județul C., în acest interval de timp, constând în indemnizație lunară de 200 lei pentru fiecare an de domiciliu obligatoriu și în celelalte drepturi prevăzute de lege.

6. Pentru a pronunța această hotărâre, instanța de fond a reținut, în esență, că martorii audiați de instanță au confirmat faptul că reclamantul și întreaga familie au avut nu numai interdicția de a părăsi localitatea, ci și interdicția de a părăsi casa și curtea casei fără a avea încuviințarea autorităților, aspect ce se circumscrie măsurii domiciliului obligatoriu, fiind de esența acestei măsuri, iar ca urmare a persecuțiilor politice, constând în stabilirea domiciliului obligatoriu pentru părinții reclamantului, aceste măsuri au avut repercusiuni și asupra copiilor (reclamantul din cauză), care au fost supuși aceleiași restricții de a nu părăsi casa fără încuviințarea autorităților locale, nu li s-a permis să își schimbe domiciliul, temporar sau permanent, neavând posibilitatea de a se muta din sat, iar pentru executarea și menținerea efectivă a acestei măsuri au fost supuși unei supravegheri continue din partea autorităților, fiind periodic verificați la locuința ce reprezenta domiciliul acestora.

7. Instanța de fond a mai reținut că, în cauză, sunt incidente dispozițiile art. 1 din Decretul-lege nr. 118/1990, potrivit cărora una dintre modalitățile de persecuție politică (pentru care acest act normativ recunoaște anumite drepturi) este aceea a domiciliului obligatoriu într-o anumită localitate, această noțiune fiind definită de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin Decizia nr. 9 din 13 octombrie 2014 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 866 din 27 noiembrie 2014), în sensul că noțiunea de domiciliu obligatoriu se referă la situația în care a fost instituită măsura administrativă de stabilire a domiciliului obligatoriu, cu consecința îngrădirii dreptului de alegere liberă a domiciliului.

8. Instanța de fond a concluzionat în sensul că, pentru a beneficia de drepturile acordate de legiuitor potrivit Decretului-lege nr. 118/1990, art. 1 alin. (1) lit. d), este necesar ca reclamantul să dovedească împrejurarea că a fost supus, el sau soțul/soția ori părinții cu care locuia, măsurii administrative a domiciliului obligatoriu, condiție a cărei îndeplinire poate fi dovedită atât cu înscrisuri, cât și cu martori sau alte mijloace de probă, conform art. 10 din același act normativ. În acest sens, tribunalul a arătat că are în vedere că, sub aspect probatoriu, art. 10 alin. (1) din Decretul-lege nr. 118/1990 stipulează expres că dovedirea situațiilor prevăzute la art. 1 se face de către persoanele interesate cu acte oficiale eliberate de organele competente, iar în cazul în care nu este posibil, prin orice mijloc de probă prevăzut de lege, adică inclusiv prin declarații de martori, ipoteză ce se regăsește în cauză, rațiunea textului fiind tocmai aceea a de a da posibilitatea probării unor atare situații în condițiile în care, în cele mai multe cazuri, măsurile represive la care au fost supuși chiaburii nu erau reflectate în înscrisuri, în acte oficiale.

9. Împotriva hotărârii pronunțate de instanța de fond a declarat recurs pârâta, criticând-o, în esență, sub aspectul greșitei aplicări a normelor de drept material, prin ignorarea aspectului că simplul fapt al catalogării unei persoane drept chiabur nu atrage, de la sine, concluzia că aceasta și familia sa au fost persecutați pe motive politice prin stabilirea domiciliului obligatoriu.

### III. Dispozițiile legale supuse interpretării

#### 10. Decretul-lege nr. 118/1990:

„Art. 1. — (1) Constituie vechime în muncă și se ia în considerare la stabilirea pensiei și a celorlalte drepturi ce se acordă, în funcție de vechimea în muncă, timpul cât o persoană, după data de 6 martie 1945, pe motive politice:

(...)

d) a avut stabilit domiciliu obligatoriu;

(...)

Art. 10. — (1) Dovedirea situațiilor prevăzute la art. 1 se face, de către persoanele interesate, cu acte oficiale eliberate de organele competente, iar în cazul în care nu este posibil, prin orice mijloc de probă prevăzut de lege.”

### IV. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

11. Părțile nu și-au exprimat punctul de vedere cu privire la chestiunile de drept care fac obiectul sesizării.

### V. Punctul de vedere al completului de judecată care a formulat sesizarea

#### A. Cu privire la admisibilitatea sesizării

12. Instanța de trimitere a apreciat că sunt îndeplinite cerințele prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, reținând următoarele: este investită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță; soluționarea cauzei depinde de lămurirea modului de interpretare a dispozițiilor legale ce constituie obiectul sesizării; chestiunea de drept este nouă și asupra ei Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o altă hotărâre; problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare și nici a unei alte sesizări, în condițiile art. 519 din Codul de procedură civilă.

13. Referitor la condiția nouătăii, instanța de trimitere a făcut mai multe precizări.

14. Astfel, a arătat că întrebările ce fac obiectul sesizării sunt urmare a interpretării diferite pe care instanțele de contencios administrativ au dat-o Deciziei nr. 9 din 13 octombrie 2014 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea

unor chestiuni de drept, cu consecința apariției unor soluții divergente în ce privește:

— *interpretarea noțiunii de „domiciliu obligatoriu”, în sensul că unele instanțe apreciază că această situație include și împrejurările când persoana în cauză nu a avut voie să părăsească locuința decât cu acordul expres al organelor de stat și doar în situații speciale, fiind nevoit să se prezinte la miliție pentru a fi verificat în virtutea stabilirii statutului de chiabur ce i-a fost atribuit (Decizia nr. 402/R din 12.05.2016, pronunțată de Curtea de Apel Brașov — Secția de contencios administrativ și fiscal), în timp ce alte instanțe apreciază că, în această situație, nu se poate reține că a fost instituită măsura domiciliului obligatoriu (Decizia nr. 819/R din 17.11.2016 a Curții de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și Sentința nr. 484 din 1.07.2016 a Tribunalului Mureș — Secția de contencios administrativ și fiscal; Decizia nr. 301/R din 7.04.2016, pronunțată de Curtea de Apel Brașov — Secția de contencios administrativ și fiscal);*

— *mijloacele de probă ce pot fi folosite în dovedirea faptului că persoanei în cauză i-a fost aplicată măsura stabilirii domiciliului obligatoriu, unele instanțe apreciind că proba cu martori poate fi folosită chiar dacă la dosar sunt depuse acte oficiale din care nu rezultă că reclamantului sau familiei sale i-ar fi fost impusă măsura domiciliului obligatoriu (Decizia nr. 402/R din 12.05.2016, pronunțată de Curtea de Apel Brașov — Secția de contencios administrativ și fiscal), în timp ce alte instanțe consideră că actele oficiale au prioritate, martorii neputând aprecia ei înșiși caracterul de domiciliu obligatoriu, în contra actelor depuse (Sentința nr. 484 din 1.07.2016 a Tribunalului Mureș — Secția de contencios administrativ și fiscal și Decizia nr. 819/R din 17.11.2016 a Curții de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal).*

**B. Cu privire la chestiunea de drept ce formează obiectul sesizării**

15. Conform dispozițiilor art. 520 alin. (1) teza finală din Codul de procedură civilă, completul de judecată care a formulat sesizarea a arătat că, în cadrul Curții de Apel Brașov — Secția de contencios administrativ și fiscal, există două opinii jurisprudențiale:

a) *potrivit primei opinii este îndeplinită condiția ca reclamantul să fi avut stabilit domiciliu obligatoriu în perioada de referință, dacă acesta a avut interdicția de a părăsi casa și curtea casei fără a avea încuviințarea autorităților, neavând posibilitatea de a se muta din localitate, iar pentru executarea și menținerea efectivă a acestei măsuri a fost supus unei supravegheri continue din partea autorităților, fiind periodic verificat la locuința ce reprezenta domiciliul acestora. De asemenea, potrivit acestei opinii, se poate dovedi, chiar și numai prin proba cu martori, existența de facto a măsurii domiciliului obligatoriu. (Sentința nr. 887 din 13.11.2015 a Tribunalului Covasna — Secția civilă, menținută prin Decizia nr. 249 din 23.03.2016 a Curții de Apel Brașov — Secția de contencios administrativ și fiscal; Decizia nr. 402/R din 12.05.2016, pronunțată de Curtea de Apel Brașov — Secția de contencios administrativ și fiscal; Sentința nr. 106 din 13.02.2015 a Tribunalului Covasna — Secția civilă, menținută prin Decizia nr. 571/R din 12.05.2016 a Curții de Apel Brașov — Secția de contencios administrativ și fiscal);*

b) *în cea de-a doua opinie, la care aderă și completul care a formulat sesizarea, se reține că persoanele catalogate în perioada de referință drept „chiabur” nu au beneficiat în mod automat de măsurile cu caracter reparatoriu pentru simplul fapt al apartenenței la această categorie socială, ci numai în măsura*

în care au îndeplinit condițiile impuse de reglementările aplicabile și că nu se impune o interpretare de natură a conduce la extinderea sferei beneficiarilor normei, prin includerea categoriei persoanelor cărora le-a fost limitată, sub diverse forme, libertatea de circulație, categorie ce nu a fost avută în vedere de legiuitor, întrucât stabilirea forțată a domiciliului presupune fixarea în spațiu a unei persoane, impunerea unei locații, cu limitarea subsecventă a libertății de mișcare a acesteia. În sensul acestei opinii, declarațiile martorilor pot fi avute în vedere doar dacă se coroborează cu înscrisurile, când acestea există, sau doar dacă sunt probe directe, nu indirecte (în sensul că prezintă doar supoziții ale martorilor în legătură cu un eventual refuz al autorităților de a aproba mutarea domiciliului reclamantului sau familiei sale, dacă aceștia ar fi formulat o solicitare cu acest obiect), când proba cu înscrisuri (acte oficiale) nu este posibilă. (deciziile nr. 615/R din 13.09.2016, nr. 301/R din 7.04.2016, nr. 39/R din 17.01.2017, nr. 470/R din 17.04.2015, nr. 259/R din 26.02.2015, pronunțate de Curtea de Apel Brașov — Secția de contencios administrativ și fiscal.)

#### **VI. Jurisprudența instanțelor naționale și opiniile exprimate de acestea**

16. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin Decizia nr. 9 din 13 octombrie 2014, a admis sesizarea formulată de Curtea de Apel Brașov — Secția de contencios administrativ și fiscal și a stabilit că:

„1. În interpretarea dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Decretul-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările și completările ulterioare, pot beneficia de drepturile prevăzute de decretul-lege și persoanele care făceau parte, în perioada de referință, din categorii sociale necompatibile cu orânduirea socială instaurată în România după data de 6 martie 1945, cum ar fi cazul chiaburilor, în măsura în care fac dovada că se încadrează în una dintre ipotezele reglementate de lit. a) — e) ale aceluiași alineat și îndeplinesc și celelalte condiții impuse de lege.

2. În interpretarea dispozițiilor art. 1 alin. (1) lit. d) din Decretul-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările și completările ulterioare:

a) *noțiunea de «domiciliu obligatoriu» se referă numai la situația în care a fost instituită măsura administrativă de stabilire a domiciliului obligatoriu, cu consecința îngrădirii dreptului de alegere în mod liber a domiciliului, iar nu și la cazurile în care persoana în cauză și membrii familiei sale au avut limitată doar libertatea de circulație;*

b) *pot beneficia de drepturile prevăzute de decretul-lege membrii familiei — soțul/soția și copiii — ai persoanei care a avut stabilit domiciliul obligatoriu și care au locuit împreună cu aceasta în perioada de referință, sub rezerva îndeplinirii aceluiași condiții ca și persoana principal vizată de măsura administrativă”.*

17. Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal s-a pronunțat, de asemenea, asupra aspectului referitor la sfera mijloacelor de probă admisibile în materia supusă dezbaterii, prin mai multe decizii de speță, dintre care menționăm deciziile nr. 1.368 din 9 aprilie 2002 și nr. 4.591 din 23 octombrie 2009.

18. Astfel, instanța supremă a reținut că „Din certificatul emis de Arhivele Naționale (...) rezultă că numitul A. (socrul

reclamantei) a fost declarat chiabur. Împreună cu toată familia sa a fost alungat din locuința sa din comună, așa cum susțin martorii audiați nemijlocit de instanță, fiind nevoiți să locuiască în comuna C., județul H., în perioada aprilie 1951—august 1969. Astfel fiind, în mod corect, instanța fondului a apreciat ca fiind îndeplinite cerințele art. 1 lit. e) din Decretul-lege nr. 118/1990, mutarea în altă localitate decât cea de domiciliu fiind impusă de fapt de autoritățile acelor vremuri.” (Decizia nr. 1.368 din 9 aprilie 2002).

19. La solicitarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, curțile de apel au comunicat hotărâri judecătorești și puncte de vedere referitoare la problemele de drept supuse dezlegării, din analiza cărora rezultă că există deja o jurisprudență bogată referitoare la aceste probleme de drept, majoritatea instanțelor care au judecat în această materie raportându-se — în pronunțarea soluțiilor sau în exprimarea opiniilor formulate — la Decizia nr. 9 din 13 octombrie 2014 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

20. Concluzia care se desprinde din analiza hotărârilor judecătorești și a opiniilor transmise de instanțele de judecată este că, referitor la chestiunile invocate la pct. 2 și 3 din sesizare, nu există divergențe, orientarea unanimă fiind în sensul admisibilității probei cu martori în dovedirea calității de persoană care a avut stabilit domiciliul obligatoriu, în lipsa înscrisurilor oficiale eliberate de organele competente.

21. În ce privește chestiunea invocată la pct. 1 din sesizare, jurisprudența și punctele de vedere conturează, însă, două orientări:

**A. o orientare majoritară**, întemeiată pe Decizia nr. 9 din 13 octombrie 2014 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, conform căreia dispozițiile art. 1 din Decretul-lege nr. 118/1990 se aplică în situațiile expres și limitativ prevăzute de acest text de lege, ce nu poate fi interpretat extensiv; în acord cu această interpretare nu poate beneficia de facilitățile și drepturile prevăzute de actul normativ în discuție și cel care nu a avut voie să părăsească locuința decât cu acordul expres al organelor de stat și doar în situații speciale, fiind nevoit să se prezinte la miliție pentru a fi verificat, în virtutea stabilirii statutului de chiabur ce i-a fost atribuit (Tribunalul Brașov — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal; Curtea de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal; Curtea de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal; Tribunalul Galați — Secția de contencios administrativ și fiscal; Tribunalul Dâmbovița — Secția I civilă; Tribunalul Prahova — Secția I civilă);

**B. o orientare minoritară**, potrivit căreia, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. (1) lit. d) din Decretul-lege nr. 118/1990, din categoria persoanelor îndreptățite să beneficieze de facilitățile și drepturile prevăzute de acest act normativ face parte și persoana care nu a avut voie să părăsească locuința decât cu acordul expres al organelor de stat și doar în situații speciale, fiind obligată să se prezinte la miliție pentru a fi verificată (Tribunalul Hunedoara — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal; Tribunalul Covasna — Secția civilă).

**VII. Jurisprudența Curții Constituționale, Curții Europene a Drepturilor Omului și Curții de Justiție a Uniunii Europene**

22. În jurisprudența Curții Constituționale și a instanțelor europene nu au fost identificate decizii relevante în privința chestiunilor de drept ce formează obiectul sesizării.

**VIII. Răspunsul Ministerului Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție**

23. Prin Adresa nr. 568/C/859/III-5/2017 din 10 martie 2017, Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că la nivelul Secției judiciare —

Serviciul judiciar civil nu s-a verificat și nu se verifică, în prezent, practica judiciară în vederea promovării unui recurs în interesul legii cu privire la problemele de drept ce formează obiectul sesizării.

**IX. Raportul asupra chestiunii de drept**

24. Prin raportul întocmit în cauză, conform art. 520 alin. (7) din Codul de procedură civilă s-a apreciat că nu sunt îndeplinite, cumulativ, condițiile prevăzute de art. 519 din același cod, pentru declanșarea mecanismului privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

**X. Înalta Curte**

25. Examinând sesizarea, raportul întocmit de judecătorul-raportor și chestiunile de drept a căror dezlegare se solicită, constată următoarele:

26. Înainte de cercetarea în fond a problemelor de drept supuse dezbaterii, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept trebuie să analizeze dacă sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

27. Potrivit dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă: „Dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

28. Din analiza textului legal citat rezultă cu evidență că legiuitorul a instituit, pentru declanșarea acestei proceduri, o serie de condiții de admisibilitate care se impun a fi întrunite în mod cumulativ. În doctrină, ca și în jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție deja cristalizată în această materie, aceste condiții au fost identificate și examinate ca fiind următoarele:

— existența unei cauze aflate în curs de judecată;

— instanța care a formulat sesizarea este investită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță;

— cauza care face obiectul judecății să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului investit să soluționeze cauza;

— soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată să depindă de chestiunea de drept a cărei dezlegare se solicită;

— chestiunea de drept a cărei lămurire se cere să fie nouă;

— chestiunea de drept să nu fi făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

29. Instanța supremă constată că primele trei cerințe de admisibilitate sunt îndeplinite, întrucât instanța de trimitere este Curtea de Apel Brașov — Secția de contencios administrativ și fiscal, legal investită cu soluționarea unui recurs formulat împotriva unei sentințe date în judecata unei cereri în materia contenciosului administrativ, cauza aflându-se în ultimă instanță.

30. Din analiza actelor aflate la dosar se constată însă că celelalte condiții nu sunt îndeplinite, după cum se va arăta în continuare.

31. Referitor la condiția ca problema de drept să nu fi făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare se poate constata că atât instanța de trimitere, cât și celelalte instanțe ce au transmis puncte de vedere consideră că

răspunsul la prima întrebare rezultă din dezlegarea dată prin Decizia nr. 9 din 13 octombrie 2014 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unei probleme de drept.

32. Astfel, în considerentele acestei decizii, instanța supremă a arătat că „(...) simpla apartenență, oficială sau *de facto*, la categoria socială a chiaburilor nu presupune *de plano* acordarea drepturilor prevăzute de Decretul-lege nr. 118/1990, ci numai în măsura în care persoanele care solicită beneficiul măsurilor reparatorii fac dovada că se încadrează în ipotezele prevăzute de art. 1 alin. (1) lit. a)—e) din decretul-lege. În același sens este oportun a se menționa că nu a fost identificată în cuprinsul legislației ulterioare anului 1990 nicio dispoziție care să instituie măsuri cu caracter reparatoriu acordate, în mod automat, «chiaburilor», în înțelesul asociat acestei categorii sociale în timpul orânduirii instaurate în România după 6 martie 1945” și că „persoanele catalogate în perioada respectivă drept «chiabur» nu au beneficiat în mod automat de măsurile cu caracter reparatoriu pentru simplul fapt al apartenenței la această categorie socială, ci numai în măsura în care au îndeplinit condițiile impuse de reglementările aplicabile.”

33. Prin aceeași decizie, instanța supremă a reținut, de asemenea, că:

„(...) chestiunea de drept supusă dezlegării vizează posibilitatea acordării drepturilor prevăzute de Decretul-lege nr. 118/1990, pentru ipoteza reglementată de art. 1 alin. (1) lit. d) din acest act normativ, și persoanelor cărora le-a fost limitată libertatea de circulație.

Sub acest aspect se observă că, potrivit considerentelor Deciziei nr. 8/2012 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii (...), în contextul analizării comparative cu ipoteza strămutării într-o altă localitate, prevăzută de art. 1 alin. (1) lit. e) din decretul-lege, măsura administrativă a domiciliului obligatoriu presupunea îngrădirea dreptului de alegere în mod liber a domiciliului.

Or, cele două noțiuni — măsura administrativă a domiciliului obligatoriu, respectiv limitarea libertății de circulație — nu pot fi considerate echivalente, deoarece sunt corelative unor drepturi subiective cu conținut diferit, respectiv dreptul de alegere în mod liber a domiciliului și dreptul la liberă circulație.

În consecință, dispozițiile art. 1 alin. (1) lit. d) din Decretul-lege nr. 118/1990 se interpretează în sensul că drepturile reparatorii pot fi acordate numai persoanelor care se încadrează în ipoteza normei, respectiv fac dovada faptului că față de ele a fost dispusă măsura administrativă de stabilire a domiciliului obligatoriu.

Astfel fiind, în condițiile în care textul de lege este lipsit de echivoc, în aplicarea principiului de drept «interpretatio cessant in claris», nu se impune o interpretare de natură a conduce la extinderea sferei beneficiarilor normei prin includerea categoriei persoanelor cărora le-a fost limitată, sub diverse forme, libertatea de circulație, categorie ce nu a fost avută în vedere de legiuitor.”

34. Instanța supremă, în dezlegarea problemelor de drept cu care a fost investită, a stabilit, totodată, că:

„Interpretarea coroborată a dispozițiilor art. 1 alin. (1) lit. d) și alin. (4) din Decretul-lege nr. 118/1990 atrage concluzia potrivit cu care beneficiul prevederilor respective poate fi acordat numai persoanelor care fac dovada că nu au putut să se încadreze în muncă în funcții pentru care aveau pregătirea profesională.

Subsecvent acestei interpretări se reține, de principiu, că familia persoanei care a avut stabilit domiciliul obligatoriu a avut de suferit aceleași consecințe nefavorabile și prejudicii de ordin material și moral ca și persoana principal vizată de respectiva măsură administrativă.

Totodată, în sfera membrilor familiei asupra cărora se răsfrâng implicit consecințele măsurii administrative de stabilire a domiciliului obligatoriu pot fi incluși, în mod rezonabil, soțul/soția și copiii. În privința copiilor, în mod rezonabil se poate prezuma că au suferit aceleași consecințe nefavorabile atât copiii născuți în perioada de referință, copiii minori, precum și cei care au devenit majori în perioada de referință, în considerarea faptului că aceștia nu aveau în mod real și efectiv posibilitatea de exercitare liberă a dreptului de alegere a domiciliului.

Cu alte cuvinte, nu este necesar să fie dovedit în mod distinct și că membrii familiei (soțul/soția și copiii) persoanei vizate au suportat personal și direct consecințele morale și/sau materiale ale stabilirii domiciliului obligatoriu” și că „pot beneficia de drepturile prevăzute de Decretul-lege nr. 118/1990 membrii familiei — soțul/soția și copiii — persoanei care a avut stabilit domiciliul obligatoriu și care au locuit împreună cu aceasta în perioada de referință, însă sub rezerva îndeplinirii aceluiași condiții ca și persoana principal vizată de măsura administrativă.”

35. În sesizarea supusă analizei, instanța de trimitere solicită ca, tot în interpretarea prevederilor art. 1 alin. (1) lit. d) din Decretul-lege nr. 118/1990, să se indice dacă acestea „pot fi interpretate în sensul că din categoria persoanelor îndreptățite a beneficia de facilitățile și drepturile prevăzute de acest act normativ face parte și cel care nu a avut voie să părăsească locuința decât cu acordul expres al organelor de stat și doar în situații speciale, fiind nevoit să se prezinte la miliție pentru a fi verificat în virtutea stabilirii statutului de chiabur ce i-a fost atribuit.”

36. Or, în condițiile în care instanța supremă a interpretat aceste prevederi printr-o decizie dată conform dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, iar potrivit art. 521 alin. (3) din același cod „Dezlegarea dată chestiunilor de drept este obligatorie pentru instanța care a solicitat dezlegarea de la data pronunțării deciziei, iar pentru celelalte instanțe, de la data publicării deciziei în Monitorul Oficial al României, Partea I”, nu se mai poate pronunța o altă decizie de interpretare a aceluiași prevederi, chiar dacă, așa cum susține Curtea de Apel Brașov, în practica judiciară ar exista soluții divergente și după pronunțarea Deciziei nr. 9/2014 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor probleme de drept.

37. Dat fiind caracterul obligatoriu al dezlegărilor date prin această decizie, instanțele trebuie să aibă în vedere considerentele acesteia, mai ales când s-a precizat că „dispozițiile art. 1 alin. (1) lit. d) din Decretul-lege nr. 118/1990 se interpretează în sensul că drepturile reparatorii pot fi acordate numai persoanelor care se încadrează în ipoteza normei, respectiv fac dovada faptului că față de ele a fost dispusă măsura administrativă de stabilire a domiciliului obligatoriu. Astfel fiind, în condițiile în care textul de lege este lipsit de echivoc, în aplicarea principiului de drept «interpretatio cessant in claris», nu se impune o interpretare de natură a conduce la extinderea sferei beneficiarilor normei prin includerea categoriei persoanelor cărora le-a fost limitată, sub diverse forme, libertatea de circulație, categorie ce nu a fost avută în vedere de legiuitor.”

38. Prin urmare, întrebarea de la primul punct al sesizării formulate de Curtea de Apel Brașov va fi respinsă, ca inadmisibilă, deoarece textul a cărui interpretare se solicită a făcut obiectul unei alte decizii date în dezlegarea unei probleme de drept.

39. În privința celorlalte două probleme, a căror dezlegare o solicită instanța de trimitere, referitoare la interpretarea prevederilor art. 10 alin. (1) din Decretul-lege nr. 118/1990, sesizarea va fi respinsă tot ca inadmisibilă, pentru considerentele ce vor fi prezentate în cele ce urmează.

40. Potrivit art. 10 alin. (1) din Decretul-lege nr. 118/1990, „Dovedirea situațiilor prevăzute la art. 1 se face, de către persoanele interesate, cu acte oficiale eliberate de organele competente, iar în cazul în care nu este posibil, prin orice mijloc de probă prevăzut de lege.”

41. Deși textul legal este clar, instanța de trimitere nu a precizat care este problema legată de interpretarea acestui text, ci s-a limitat să invoce soluțiile din practica judiciară, soluții ce vizează aplicarea acestor prevederi.

42. Instanța supremă s-a pronunțat asupra rolului pe care mecanismul instituit de art. 519 din Codul de procedură civilă îl are, statuând că, pentru ca acesta „să nu fie deturnat de la scopul firesc al unificării practicii judiciare și utilizat pentru tranșarea în concret a aspectelor litigioase aflate pe rolul instanței de trimitere, instanța supremă trebuie chemată să dea chestiunii de drept o rezolvare de principiu. Altfel spus, în sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu procedura pronunțării unei hotărâri prealabile trebuie să fie identificată o problemă de drept care necesită cu pregnanță a fi lămurită, care să prezinte o dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme în scopul rezolvării de principiu a chestiunii de drept și a înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecării.” (Decizia nr. 24 din 29 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 820 din 4 noiembrie 2015)

49. Pentru considerentele arătate, constatând că nu sunt îndeplinite cumulativ condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, în temeiul art. 521 alin. (1) din același cod,

## ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Brașov — Secția de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 219/119/2016, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarelor chestiuni de drept:

„1) dacă dispozițiile art. 1 alin. (1) lit. d) din Decretul-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările și completările ulterioare, pot fi interpretate în sensul că din categoria persoanelor îndreptățite a beneficia de facilitățile și drepturile prevăzute de acest act normativ face parte și cel care nu a avut voie să părăsească locuința decât cu acordul expres al organelor de stat și doar în situații speciale, fiind nevoit să se prezinte la miliție pentru a fi verificat în virtutea stabilirii statutului de chiabur ce i-a fost atribuit;

2) dacă dispozițiile art. 10 alin. (1) din același act normativ pot fi interpretate în sensul că dovada calității de persoană care a avut stabilit domiciliu obligatoriu poate fi făcută exclusiv prin declarații de martori;

3) dacă dezlegarea dată problemei enunțate la punctul 2 este în sens afirmativ, care sunt condițiile pentru ca dovada exclusiv prin declarații de martori să fie admisibilă?”

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședința publică din 24 aprilie 2017.

PREȘEDINTELE SECȚIEI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV  
ȘI FISCAL  
**IONEL BARBĂ**

Magistrat-asistent,  
**Aurel Segărceanu**

# ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

## — Prețuri pentru anul 2017 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

# ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

## — Prețuri pentru anul 2017 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul [www.expert-monitor.ro](http://www.expert-monitor.ro), unde puteți aplica online comanda.

**EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI**



„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,  
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București  
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București  
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)  
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: [marketing@ramo.ro](mailto:marketing@ramo.ro), internet: [www.monitoruloficial.ro](http://www.monitoruloficial.ro)  
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,  
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72  
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

